

Brez zadoščenja.

Iljubezen in ponos — zdaj vse je laž!
 Vse hrepenenje je strastem prodano,
 in od strasti telo je vse pijano,
 zdaj je obup moj brat, posmeh pajdaš.

In naj bo kletev ali blagoslov,
 kar še mladosti mi je preostalo,
 naj bo, kakor življenje bo mi dalo:
 nanovo vere, ali pa — grehov!

Jos. Premk:

Iz cikla „Mira“.

Jesen stopila je v moj mračni gaj,
 le sive starke hodijo po stezi,
 in krokar kliče smrt na goli brezi,
 ki je nedavno še šumela v mladi maj . . .

Prodal pomlad sem za en sam smehljaj,
 in zdaj naj grešnik sanjam o odvezi?
 O čas, svedok moj večni, ti prisezi,
 še videl ta smehljaj je kdaj moj raj!

Ve, trudne misli, starke izgubljene,
 kam bi zdaj z vami, ko je zunaj mrz
 in gostoljubne hiše ni nobene?

Poglejte tu, te gube, ta obraz,
 če najdete jih v licu tiste žene —
 vrnite se, ker še je setve čas!

